

L'art com a infraestructura de convivència

Published by [Interacció](#) [1] on 06/06/2017 - 11:10 | Last modification: 15/06/2026 - 09:32

Llegit avui, aquest informe resulta especialment interessant perquè se situa en un terreny que continua generant debat: pot la cultura contribuir a construir comunitat més enllà de l'accés i la participació? L'Arts and Communities Programme impulsat per Arts Council England i el Department for Communities and Local Government ofereix una resposta basada en experiències concretes desenvolupades a Birmingham, Bradford, Bristol i Burnley entre 2014 i 2016.

L'informe presenta els resultats d'un programa que va situar les arts al centre de la vida comunitària amb un objectiu clar: afavorir la participació cultural de persones de procedències diverses i generar espais de valors compartits, confiança i reconeixement mutu. La singularitat de la iniciativa rau tant en les activitats realitzades com en la metodologia emprada: la cocreació i la coproducció cultural.

Lluny de concebre els participants com a públics o beneficiaris, els projectes els converteixen en codissenyadors dels processos artístics. El document defensa que la producció col·lectiva d'una obra, una representació teatral o una activitat comunitària crea oportunitats de diàleg entre persones que difícilment coincidirien en altres espais. Aquesta experiència compartida permet generar confiança, reconèixer diferències i construir una identitat vinculada al lloc.

El programa va mobilitzar 613 activitats comunitàries, amb la participació de gairebé 20.000 persones i el suport de 355 voluntaris. Les iniciatives van combinar teatre, arts visuals, música, dansa, narració oral i cinema comunitari. Més enllà de les xifres, l'informe destaca que l'èxit depenia sovint d'elements aparentment senzills: espais familiars, lideratges locals, temps per construir relacions i activitats concebudes com a experiències socials abans que artístiques.

La producció artística compartida esdevé una excusa per generar trobades, converses i relacions que transcendeixen l'obra final.

Diversos casos mostren com les arts poden actuar com a mecanisme d'inclusió. Les produccions teatrals impulsades per dones somalis a Bristol van contribuir a combatre l'estigma associat a l'autisme i a reforçar la seva participació social. A Burnley, un cinema comunitari gestionat pels mateixos veïns va transformar una església en un espai de trobada intergeneracional. A Birmingham, la creació col·lectiva de banderoles urbanes va reforçar el sentiment de pertinença en un barri marcat per una gran diversitat cultural.

Una de les aportacions més rellevants del document és la seva prudència. L'informe evita presentar les arts com una solució automàtica als problemes socials. El que sosté és que poden crear les condicions perquè es produeixin trobades significatives. La integració, afirma, és sovint un procés orgànic que no es pot fabricar artificialment, encara que les pràctiques culturals puguin facilitar-ne l'aparició.

El principal aprenentatge és que la participació cultural requereix temps, continuïtat i relacions de confiança. La cultura apareix aquí menys com una programació i més com una infraestructura social capaç d'articular vincles, donar veu a col·lectius invisibilitzats i reforçar la capacitat d'una comunitat per explicar-se a si mateixa.

Referència

Arts Council England. (2017). *Arts and Communities Programme: Report 2017*. Arts Council England.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: participació cultural

Tags: inclusió cultural

Tags: diversitat cultural

Tags: valor públic de la cultura

Tags: arts i creació

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2017/infraestructura-de-convivencia>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/art_and_communities_.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7103>